

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5120/2539

นาย กริช พุ่มรื้อ ผู้ร้อง ผู้ร้อง คัดค้าน ผู้ร้อง นาย สำรวัย พุ่มรื้อ ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1608, ป.พ.พ. มาตรา 1713, ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

ปัญหาที่ผู้ร้องฎีกาว่าผู้ตายทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่บ.และระบุไว้ในพินัยกรรมว่า"บุคคลอื่นใดที่มีได้ระบุไว้ในพินัยกรรมนี้ไม่มีสิทธิรับมรดกของข้าแต่อย่างใด"แสดงว่าผู้ตายมีเจตนายกทรัพย์สินมรดกทั้งตามพินัยกรรมและนอกพินัยกรรมให้แก่บ. แต่เพียงผู้เดียวและเป็นการตัดผู้คัดค้านมิให้รับมรดกนั้นเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนแม้ผู้ร้องจะมีได้ยกขึ้นว่ากล่าวไว้โดยชัดแจ้งในคำแก้ทุกข์ธรณ์ก็ฎีกาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา249วรรคสอง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา1608ตัวทายาทผู้ถูกตัดมิให้รับมรดกนั้นต้องระบุไว้ให้ชัดเจนแต่ตามข้อความในพินัยกรรมมิได้ระบุไว้ให้ชัดเจนว่าตัดผู้คัดค้านมิให้รับมรดกจึงถือไม่ได้ว่าเป็นการตัดผู้คัดค้านมิให้รับมรดกและเมื่อผู้ตายยังมีทรัพย์สินมรดกอื่นนอกจากทรัพย์สินมรดกที่ยกให้แก่บ.ตามพินัยกรรมผู้คัดค้านในฐานะทายาทจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมรดกนอกพินัยกรรมมีสิทธิร้องคัดค้านและขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายได้ แม้ผู้คัดค้านจะเป็นทายาทมีสิทธิรับทรัพย์สินมรดกนอกพินัยกรรมของผู้ตายคนหนึ่งและไม่ใช่บุคคลต้องห้ามในการเป็นผู้จัดการมรดกก็ตามแต่เมื่อผู้ตายได้ทำพินัยกรรมแต่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกและผู้ร้องไม่ใช่บุคคลต้องห้ามในการเป็นผู้จัดการมรดกแล้วก็สมควรให้ผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกตามเจตนาของผู้ตาย

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของนายแหว่ พุ่มรื้อผู้ตาย ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้จัดการมรดกทรัพย์สินนอกพินัยกรรม ขอให้ยกคำร้อง และมีคำสั่งตั้งผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกทรัพย์สินนอกพินัยกรรมของผู้ตาย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตั้งผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายยกคำคัดค้านของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ตั้งผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายร่วมกับผู้ร้อง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ผู้ร้อง ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่มีได้โต้เถียงกันในชั้นนี้ฟังยุติได้ว่า ผู้ร้องกับผู้คัดค้านต่างเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายแหว่ พุ่มรื้อ ผู้ตายโดยผู้คัดค้านเป็นบุตรซึ่งเกิดกับนางส้มเกลี้ยง พุ่มรื้อ ภริยาคนแรกส่วนผู้ร้องเป็นบุตรซึ่งเกิดกับนางบุญมี พุ่มรื้อ ภริยาคนที่สองโดยจดทะเบียนสมรสภายหลังเมื่อนางส้มเกลี้ยงถึงแก่กรรมแล้วผู้ตายได้ทำพินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมืองยกที่ดิน 2 แปลงให้แก่นางบุญมี และตั้งผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกตามสำเนาพินัยกรรมเอกสารหมายเลข ร.3 นอกจากที่ดินตามพินัยกรรมดังกล่าวแล้วผู้ตายยังมีที่ดินอีก 3 แปลงตามสำเนาโฉนดที่ดินเอกสารหมายเลข ร.4ถึง ร.6 มีลูกหนี้เงินกู้และเงินสดอีกจำนวนหนึ่งคดีมีปัญหาข้อแรกตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้คัดค้านมีสิทธิร้องคัดค้านและขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายได้หรือไม่ ซึ่งผู้ร้องฎีกาว่า ผู้ตายได้ทำพินัยกรรมยกที่ดินให้แก่นางบุญมีและระบุไว้ในพินัยกรรมข้อ 3ว่า "บุคคลอื่นใดที่มีได้ระบุไว้ในพินัยกรรมนี้ไม่มีสิทธิรับมรดกของข้า แต่อย่างใด"แสดงว่าผู้ตายมีเจตนายกทรัพย์สินมรดกทั้งตามพินัยกรรมและนอกพินัยกรรมให้แก่นางบุญมีแต่

เพียงผู้เดียวและเป็นการตัดผู้คัดค้านมิให้รับมรดก ผู้คัดค้านจึงไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ไม่มีสิทธิร้องคัดค้านและขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายเห็นว่า ปัญหาข้อนี้เป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ผู้ร้องจะมีได้ยกขึ้นว่ากล่าวไว้โดยชัดแจ้งในคำแก้อุทธรณ์ก็ฎีกาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 249 วรรคสอง ปัญหาดังกล่าวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1608 ตัวยาทหาผู้ถูกตัดมิให้รับมรดกนั้นต้องระบุไว้ให้ชัดเจน แต่ตามข้อความในพินัยกรรมข้อ 3 ดังกล่าวมิได้ระบุไว้ให้ชัดเจนว่าตัดผู้คัดค้านมิให้รับมรดก จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการตัดผู้คัดค้านมิให้รับมรดก และเมื่อผู้ตายยังมีทรัพย์มรดกอื่นนอกจากทรัพย์มรดกที่ยกให้แก่นางบุญมีตามพินัยกรรมผู้คัดค้านในฐานะทายาทจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์มรดกนอกพินัยกรรม มีสิทธิร้องคัดค้านและขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายได้ฎีกาข้อนี้ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น" ปัญหาข้อต่อไปตามฎีกาของผู้ร้องมีว่า สมควรตั้งผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกร่วมกับผู้ร้องด้วยหรือไม่ เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านจะเป็นทายาทมีสิทธิรับทรัพย์มรดกนอกพินัยกรรมของผู้ตายคนหนึ่งและไม่เป็นบุคคลต้องห้ามในการเป็นผู้จัดการมรดกก็ตาม แต่เมื่อผู้ตายได้ทำพินัยกรรมมีข้อกำหนดแต่งตั้งให้ผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย และผู้ร้องไม่เป็นบุคคลต้องห้ามในการเป็นผู้จัดการมรดกแล้ว ก็สมควรให้ผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกตามเจตนาของผู้ตายที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาคัดตั้งผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายร่วมกับผู้ร้องด้วย จึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาฎีกาข้อนี้ของผู้ร้องฟังขึ้น" พิพากษาแก้ เป็น ว่า ให้ บังคับ ตามคำสั่งศาล ชั้นต้น

องค์คณะ

สมิทธิ วราอุปบล · สมาน เวทวินิจ · บรรเทิง มุลพรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5120/2539>